

- 3) För det fall föregående fråga besvaras jakande: Under vilka villkor får en medlemsstat – utan att därvid kränka rätten till egendom, yttrandefriheten, näringsfriheten och proportionalitetsprincipen – använda sig av den möjlighet som står till buds enligt artikel 24.2 i direktivet för att ålägga tillverkare och importörer att utforma styckförpackningar och ytterförpackningar på ett neutralt och standardiserat sätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 22 maj 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-295/17)

(2017/C 256/10)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 2.1 c, 64.1, 66 a och 73 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en teleoperatör (television, internet, mobilnät och fasta nät) är skyldig att betala mervärdesskatt för uttaget hos sina kunder – för det fall ett avtal på grund av kundens underlåtenhet bringas att upphöra före utgången av en bestämd period (lojalitetsperiod) som motsvarar den bindningstid kunden är skyldig att iaktta enligt avtalet – av ett förutbestämt belopp som motsvarar värdet av den månatliga grundavgift som kunden är skyldig enligt avtalet multiplicerad med det antal månadsinbetalningar som återstår för att fullgöra lojalitetsperioden, i ett sammanhang i vilket operatören, vid faktureringen av nämnda belopp, och oberoende av operatörens faktiska uttag, redan har upphört med att tillhandahålla tjänsterna, när
- a) syftet med det fakturerade beloppet enligt avtalet är att avskräcka kunden från att inte fullgöra den lojalitetsperiod som kunden har förbundit sig att iaktta och att ersätta operatören för den skada som vederbörande vållats på grund av att lojalitetsperioden inte har iakttagits, närmare bestämt för att den vinst utblivit som operatören skulle ha erhållit om avtalet hade gällt till periodens slut, för avtal om lägre avgifter, för tillhandahållande av utrustning och andra erbjudanden, gratis eller till nedsatt pris, eller för reklamkostnader och kostnader för att dra till sig kunder,
 - b) ingångna avtal med en lojalitetsperiod innebär en högre betalning, jämfört med avtal utan en lojalitetsperiod, för dem som dragit till sig dessa kunder, eftersom ersättningen i båda fallen (avtal med eller utan lojalitetsperiod) beräknas på grundval av den månadsavgift som fastställts i de ingångna avtalen, och
 - c) det fakturerade beloppet enligt nationell rätt kan kvalificeras som en straffavgift?
- 2) Påverkas svaret på den första frågan för det fall någon eller några av de situationer som anges i dess olika underpunkter inte föreligger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).